

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

Συνιστάμενον υπό τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας ὡς τὸ κατ'ἔχον παιδικὸν περιοδικὸν εὐγχαρμικὸν, ἀληθεὶς παρασχὼν εἰς τὴν νουθεσίαν ἡμῶν ὑπηρεσίαν, καὶ ὑπὸ τοῦ Οἰκουμηνικοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως ὡς ἀνάγνωσμα ἄριστον καὶ χρησιμώτατον εἰς τοὺς πατέρας.

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ ΔΙ' ΕΝ ΕΤΟΣ
Ἐσωτερικοῦ δραχ. 7. — Ἐξωτερικοῦ φρ. χρ. 8
Δι' συνδρομὰς ἄρχονται τὴν 1ην ἐκάστου μηνὸς
καὶ εἶνε προσπληρωτέαι δι' ἓν ἔτος.

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ
ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ
Ἐν Ἑλλάδι λεπ. 15. — Ἐν τῷ Ἐξωτ. φρ. χρ. 0, 15
ΓΡΑΦΕΙΟΝ ἐν Ἀθῆναις
Ὁδὸς Αἰόλου, 119, ἔναντι Χρυσόσπηλαιωτίσσης

Περίοδος Β'. — Τόμ. 4^{ος}.

Ἐν Ἀθῆναις, τὴν 22 Νοεμβρίου 1897

Ἔτος 19^{ον}. — Ἀριθ. 49

Η ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ ΜΑΝΤΖΟΥΡΑΝΑ

(Συνέχεια· ἴδε σελ. 380)

Ἡ λιποθυμία τοῦ Πέτρου καὶ τοῦ Ἰωάννου παρεστίνετο. Ὁ δὲ ἔλεγέ τις, βλέπων αὐτοὺς ἐπὶ τῆς κλίνης των ἀνάσκελα, ὅτι εἶνε νεκροὶ ἢ ὅτι «κάμνουν τοὺς πεθαμένους» καθὼς εἶχεν ἰσχυρισθῇ ὁ ἄγριος ἐκεῖνος πατήρ. Ἀλλ' ἡ καλὴ Βερενίκη ἔβαλεν ἀμέσως εἰς ἐνέργειαν ὁλόκληρον φαρμακεῖον ἀναφυκτικῶν καὶ πτητικῶν, — ὕδωρ, ὄξος, ἄλατα, αἰθέρια ἔλαια. Τὸ πιπέρι μόνον ἔλειπε, διὰ νὰ τοὺς κάμῃ . . . σαλάτα.

Κατὰ τὸ διάστημα τοῦτο, αἱ τρεῖς ἀδελφαί, ἔξωθεν τῆς θύρας, ἤκουαν κρυφά, μὲ αὐτιά κολλημένα ἐπάνω εἰς τὸ θυρόφυλλον, καὶ ἔβλεπαν ἀπὸ τὴν τρύπαν τῆς κλειδαριᾶς. Πολὺ ἄσχημο αὐτό, βέβαια· ἀλλὰ τὰς δικαιολογεῖ καὶ τὰς σώζει ὁ οἰκτός των.

Ἐπὶ τέλους ὁ Πέτρος καὶ ὁ Ἰωάννης, ἀπὸ τὴν πλήμμυραν τῶν ἀρωμάτων, ἐπανήλθον εἰς τὰς αἰσθήσεις των, ἤνοιξαν τοὺς ὀφθαλμοὺς καὶ ἐπανεῦρον τὴν χρῆσιν τῆς γλώσσης.

— Πέτρε; ἔκραξεν ὁ Ἰωάννης. Ποῦ εἶσαι; Ἐσπασες τίποτε; ἔβγαλεις τίποτε;

— Ὁχι, ὄχι, ἀδελφούλη μου· τίποτε· ἀμὲρ σύ;

— Κ' ἐγὼ τὸ ἴδιο.

— Ὡστε λοιπὸν εἴμαστε ζωντανοί;

— Μὰ καθὼς φαίνεται!

Εἶδαν τότε τὴν ὑπηρετρίαν, ἡ ὁποία μὲ παντοειδῆς μορφασμοὺς ἐξεδήλου τὴν χαρὰν τῆς· ἀλλὰ δὲν ἤκουσαν καὶ τοὺς μεγάλους στεναγμοὺς τῆς ἀνακουφίσεως, οἱ ὅποιοι κατεπνίγοντο ὀπισθεν τῆς θύρας. . .

«Τώρα περὶ ὀριστικῶς, ἐψιθύρισεν ὁ Ἰωάννης, προτιμῶ τὸ ψαράδικο καὶ τὰς μουροῦνες!

— Ὅσω συλλογιζομαι τί διεσώθη ἀπὸ ὅλον τὸ ὀρθόπτερον! . . . εἶπε μελαγχολικῶς ὁ Πέτρος.

Ἡ Βερενίκη ἐκύτταξε τοὺς δύο νέους ἔντρομος. Ἀλλοίμονον! ἐπαραιμιλοῦσιν! εἶχαν πυρετόν! . . .

— Ἀχ! δὲν ξέρουν τί λέγουν! . . . Μὲ τὸ πέσιμο, θὰ τοὺς ἐσάλεψε τὸ μυαλό

τους!» ἐψιθύρισαν μὲ λύπην ὀπισθεν τῆς θύρας.

— Πᾶνε καὶ τὰ σχέδιά μου, πάει καὶ τὸ πηδάλιον, πᾶνε καὶ οἱ μέτοχοι! ἐξηκολούθησεν ὁ ἀερόναυτης ἐν ἄκρα ἀπελπισίᾳ. «Ὅλα σὲ κακὴ κατὰστασι!

— Ὅπως καὶ τὰ μέλη μου τὰ κακόμοιρα! ἀπήντησεν ὁ Ἰωάννης. Ἐν πρώτοις τὰ χέρια μου εἶνε καταμειλινα. Φαντάσου νὰ εἶνε κανεὶς μελανός, μέσαι σὲ σπῖτι ποῦ ἔχει τρία κορίτσια . . . Ἀῖ, τὰ πλευρά μου!

— Ἐπρόφθασες νὰ ἰδῇς, ὅπως εἶδα ἐγώ, τί εὐμορφες, τί χαριτωμένες ποῦ εἶνε; . . . ὦ, ἡ πλατούλα μου!»

Αἱ τρεῖς ἀδελφαὶ ἐκράτουν τὴν ἀναπνοὴν των, διὰ νὰ κοῦουν καλλίτερα.

— Ἀχοῦς ἐκεῖ! πῶς δὲν τῆς εἶδα! Μιὰ μελαγχροινὴ, μάλιστα. . .

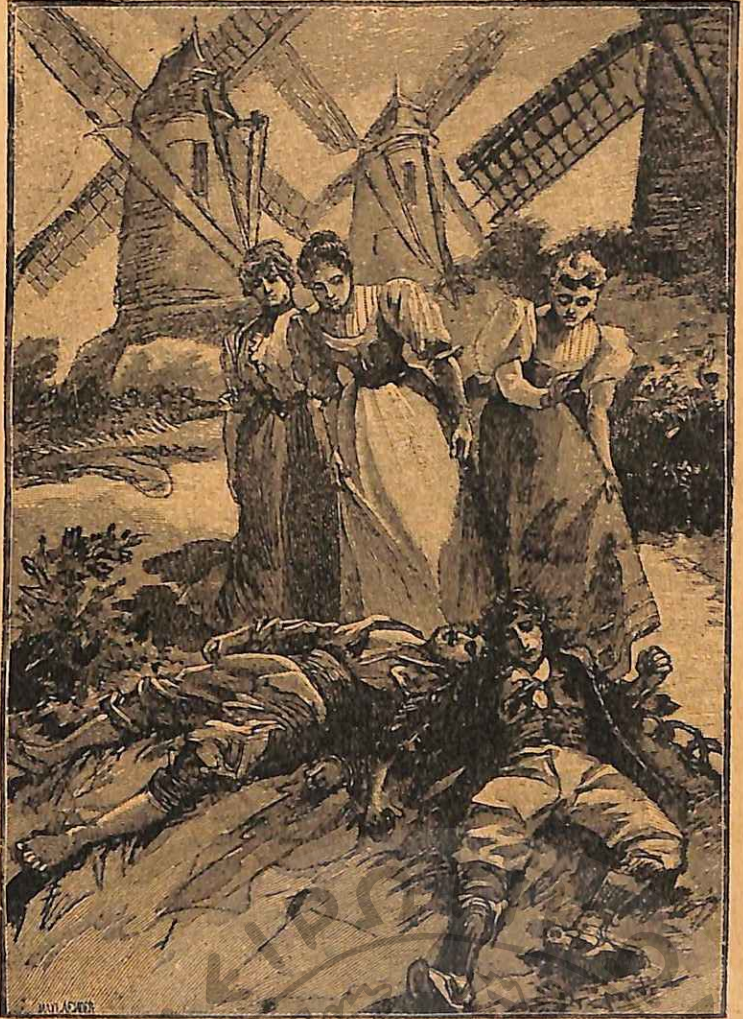
— Σοῦτ'! εἶπεν ἡ Βερενίκη.

— Ἐμένα μάρεσει καλλίτερα ἢ ξανθὴ!

— Σοῦτ'! εἶπε πάλιν ἡ Βερενίκη, διακόπτουσα τὸν Πέτρον.

— Τότε λοιπὸν νὰ ἰδῇς ποῦ ὁ ἀδελφός μας ὁ Στέφανος θὰ προτιμᾷ τὴν καστανήν. . . Ἀῖ, ἡ πλάτη μου. . . ὦ! . . .

Ἡ καστανή, ἡ ξανθὴ καὶ ἡ μελαγχροινὴ ἐτράπησαν εἰς ἄτακτον φυγὴν, κατακόκκιναι ὡς τρεῖς παπαροῦναι. Ἦτο καιρὸς· διότι τὴν στιγμὴν ἐκείνην κατέφθασεν ὁ πατήρ των. Ὀλίγον ἀκόμη, καὶ θὰ τὰς εὕρισκεν ἐκεῖ.

«Ἦσαν πεπεισμένοι, ὅτι εἶχον ἐμπρὸς των δύο πτώματα.»
(Σελ. 380, στήλ. γ'.)

Οἱ δύο ἀδελφοί, πρὶν προσθᾶσιν νανχοῖνουν τὴν ὑπηρετρίαν, εἶδον νὰ εἰσδῇ εἰς τὸ δωμάτιον των ὁ σωματώδης κύριος, ὁ ἄγριος καὶ διεστραμμένος.

— Εἰσθε καλλίτερα, παλικάρια μου; ἤραχισε μὲ φοβεράν φωνὴν σάλπιγγος. Ἀνεζήσατε, βλέπω, καὶ νὰ σας πῶ ἐνὰ ματε πολὺ καλά, γιατί ὅταν ἔχη ζήμιωσι κανεὶς τὸν πλησίον του. . .

— Ὡστε λοιπὸν, κύριε, διέκοψεν ὁ Ἰωάννης, δὲν μας περιποιεῖσθε ἀπὸ ἀγνὴν εὐσπλαγχτίαν! . . .

— Ἀπὸ ἀγνὴν εὐσπλαγχτίαν; Ὁχι,

ΕΠΙ ΤΗ ΕΙΚΟΣΑΕΤΗΡΙΔΙ ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ

ΤΟ ΜΕΓΑ ΞΕΣΠΑΘΩΜΑ

Πρὸς τοὺς ἀπανταχοῦ, φίλους μου, μικροὺς καὶ μεγάλους, παλαιοὺς καὶ νέους.

«Ἡ ἀγάπη εἶνε δρᾶσις»
ΒΙΚΤΩΡ ΟΥΓΓΟ

Ἀγαπητοί μου,

ΜΙΑ παλαιά μου συνεργάτρια, ἡ προσφιλέ μου Κ^α Σταματίνα Ἀρ. Κουρτίδου, ἐζήτησέ ποτε δι' ἐπιστολῆς τῆς ἀπὸ τὸν Βίλτωρα Οὐγγώ ἐν αὐτόγραφον διὰ τὸ Λεύκωμά της. Καὶ ὁ μέγας Ποιητής, ὁ συνήθως τόσο δύσκολος, ἀνταπεκρίθη ἐξαιρετικῶς καὶ εὐχαρίστως εἰς τὴν αἴτησιν «μιάς Ἑλληνίδος ἐξ Ἀθηνῶν» καθὼς εἶπε, καὶ τῇ ἀπέστειλε τὴν ἐξῆς αὐτόγραφον σκέψιν του: «Aimer c'est agir» δηλαδή: «Ἡ Ἀγάπη εἶνε δρᾶσις.»

Πόσον συχνά συλλογίζομαι τὴν μεγάλην ταύτην ἀλήθειαν! Καὶ πραγματικῶς, τί ἄλλο εἶνε ἡ ἀγάπη, παρὰ μία δρᾶσις, μία ἐνέργεια; Πῶς εἶνε δυνατόν νὰ φαντασθῇτε π. χ. γονεῖς ἀγαπῶντας τὰ τέκνα των καὶ σταυρώνοντας τὰς γεῖρας; ἢ τέκνα ἀγαπῶντα τοὺς γονεῖς των καὶ μὴ καταβάλλοντα πᾶσαν προσπάθειαν διὰ νὰ τοὺς εὐχαριστήσουν; ἢ Διάπλασιν ἀγαπῶσαν τοὺς φίλους της καὶ μὴ ἐργαζομένην ὅσον δύναται διὰ τὸ καλὸν των; ἢ παιδί ἀγαπῶντα τὴν Διάπλασιν των, καὶ μὴ ἐνεργοῦντα ὑπὲρ αὐτῆς; Ὁχι, ὄχι! Πάντοτε ἐργάζεται τις, ἐνεργεῖ, δρᾷ ὑπὲρ ἐκείνου τὸ ὅποιον ἀγαπᾷ, — εἴτε ἄνθρωπος εἶνε, εἴτε ἰδέα, — οὐδὲ δύναται κατ' ἄλλον τρόπον νὰ φανερώσῃ τὴν ἀγάπην του, νὰ εἴπῃ ἀληθῶς ὅτι ἀγαπᾷ. Ἡ ἀγάπη εἶνε δρᾶσις!

Με ἀγαπᾶτε, ὅπως λέγετε, ἀνταποκρινόμενοι εἰς τὴν ἀγάπην μου; Ἰδοὺ σήμερον καὶ νέα εὐκαιρία διὰ νὰ το δεῖξετε, — εὐκαιρία δράσεως, εὐκαιρία ἔργων. Πρόκειται περὶ τοῦ Μεγάλου Ξεспаθώματος, τὸ ὅποιον προκηρύττω ἐπὶ τῇ Εἰκοσαετηρίδι μου.

Εἰκοσαετηρίς! Συλλογισθῇτε τὸ ὀλίγον. Τὸ ἔτος 1898 εἶνε τὸ 20ὸν τῆς ἐργασίας μου. Εἵκοσιν ἔτη παρήλθον ἀπὸ τῆς ἡμέρας, καθ' ἣν ἐξεδόθη τὸ πρῶτόν μου φυλλάδιον. Εἵκοσιν ἔτη, κατὰ τὰ ὅποια ἐργάζομαι ἀδιακόπως ὑπὲρ τῶν φίλων μου. Πόσοι ὅποιοι καὶ ἀγῶνες κατὰ τὸ διάστημα αὐτό! Πόσα ἐμπόδια ὑπερνικηθέντα! Πόση ὑπομονὴ καὶ ἐπιμονή! Κυττάζω ὀπίσω μου τώρα, καὶ σας βεβαίω ὅτι με τρομάζει ὁ δρόμος αὐτός ὁ τραχὺς καὶ μακρὸς, τὸν ὅποιον διέτρεξα. Πόσας ἐπέρασας κακοτοπίας! Πόσους ἀπέφυγα κρημνούς! ἀπὸ πόσα βάραθρα ἐσώθην! . . . Κάθε βῆμα καὶ λίθος προσκόμματος· κάθε ἡμέρα καὶ δυσχέρεια· κάθε νύξ καὶ ἀγρυπνία. . . Ζωὴ ὀλόκληρος, διανυθεῖσα ἐν μόγχοις, χάριν μιᾶς ἰδέας, χάριν μιᾶς ἀγάπης! Καὶ ἐνίκησα, καὶ ἔφθασα ἀσφαλῆς εἰς τὸν σταθμὸν τῆς σήμερον, ὅπου ἤμπορὸν νὰ σταθῶ ὀλίγον καὶ νὰ θεωρήσω τὸ παρελθόν, καὶ πρὸ πάντων νὰ ἴδω τὸ μέλλον. Καὶ ἰδοὺ πάλιν ἐνώπιόν μου ὁ δρόμος ἐξακολουθεῖ, καὶ λευκάζει ἀτελείωτος, καὶ με καλεῖ: «Ἐμπρός! Ἐμπρός! Δὲν θὰ σταθῇς οὔτε στιγμὴν! Ἡ ἀγάπη εἶνε δρᾶσις!»

Εἵκοσιν ἔτη! Κανὲν ἄλλο περιοδικὸν εἰς τὴν Ἑλλάδα δὲν κατώρθωσε νὰ ζήσῃ τόσον καιρόν. Δὲν νομίζετε, ὅτι τοιοῦτος σταθμὸς δὲν πρέπει νὰ διέλθῃ ἀπαράτητος; Δὲν ἀξιίζει νὰ ἐορτασθῇ τὸ σπάνιον γεγονός; — Τὸ γνωρίζω, ὅτι εἴσοδε ὑπὲρ τῆς ἰδέας ταύτης. Πρὶν ἐγὼ εἴπω τίποτε ἀκόμη, εἰς συνά-

δελφός σας καὶ φίλος μου, καθὼς ἐνθυμείσθε, μοῦ ἔγραψε: «Πρέπει νὰ ἐορτάσωμεν τὴν Εἰκοσαετηρίδα σου». Καὶ τότε μ' εἶνα στόμα ἀνεκράζετε πάντες: «Πρέπει νὰ τὴν ἐορτάσωμεν!»

Καὶ θὰ τὴν ἐορτάσωμεν! Διερχόμενοι μετ' ὀλίγον τὸν σταθμὸν τῆς εἰκοσαετίας, θὰ εὐχαριστήσωμεν τὸν Θεόν, ὁ ὁποῖος μᾶς ἤξιώσε νὰ τον διέλθωμεν· θὰ ανταλλάξωμεν φίλημα χαρᾶς καὶ ἀγάπης· θὰ ζητωκραυγᾶσωμεν θριαμβευτικῶς· θὰ ρίψωμεν ἐν βλέμμα εἰς τὸ παρελθόν, καὶ ἀναλαμβάνοντες νέας δυνάμεις, καὶ ἀντλοῦντες νέας ἐλπίδας διὰ τὸ μέλλον, θὰ ἐξακολουθήσωμεν τὸν δρόμον μας, χωροῦντες ἐμπρός, πάντοτε ἐμπρός!

Αὐτὴ θὰ εἶνε ἡ ἐννοια καὶ ἡ σημασία τῆς Εἰκοσαετηρίδος μου. Θὰ ἐκδηλωθῇ δὲ διὰ σειρὰς ἐορτῶν, πνευματικῶν πανηγύρεων, εἰς τὰς ὁποίας, ἐκ τοῦ πλησίον ἢ μακρόθεν, ὅλοι οἱ φίλοι μου, μικροὶ καὶ μεγάλοι, παλαιοὶ καὶ νέοι, θὰ λάβουν μέρος. Τότε θὰ γίνῃ καὶ ἡ Μεγάλῃ Κυριακῇ, ἐπισημοτέρα ἢ ὅσον τὴν ἐφαντάσθησαν οἱ λαβόντες τὴν πρωτοβουλίαν, διὰ νὰ ἐφαρμοσθῇ τὸ ρητόν: «Κάθε ἐμπόδιον σὲ καλόν.» Θὰ γίνῃ καὶ μία πανηγυρικὴ παράστασις εἰς τὸ θέατρον, με πρόγραμμα κατὰλληλον διὰ τὴν περίστασιν. Θὰ ἐκδοθῇ καὶ ἐν Τεῦχος Πανηγυρικόν, — καὶ τὰ λοιπὰ, ὅσα θὰ ποφασισθῶν ἕως τότε. Ἀλλὰ προπάντων, ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς Εἰκοσαετηρίδος, πρέπει νὰ ἀνακαινισθῇ αὐτὴ ἡ «Διάπλასις» σας, ἐρχομένη εἰς θέσιν νὰ ἐφαρμόσῃ ὅλας τὰς βελτιώσεις καὶ ὅλας τὰς καινοτομίας, τὰς ὁποίας πρὸ πολλοῦ διενεργεῖται, ἱκανοποιούσα πλέον τὴν εὐγενῆ φιλοδοξίαν τῶν Ἑλληνοπαίδων, οἱ ὁποῖοι θέλουν τὸ περιοδικὸν των ἂν ὦν τερὸν ἐν πᾶσι των, καὶ τελειοποιουμένη ὥστε εἶνε δυνατόν, καὶ ὑπὸ ἐποψίν ἐξωτερικῆς μορφῆς, καὶ ὑπὸ ἐποψίν οὐσίας, καὶ ὑπὸ ἐποψίν εὐρείας δράσεως.

Διὰ νὰ γίνουσι ὅλα αὐτά, ἂν οὐ ὑπάρχῃ ἡ θέλησις, ἐν μόνον ἀπαιτεῖται ἀκόμη: Ἡ εὐξέσις τοῦ ἀριθμοῦ τῶν φίλων μας. Αὐτὸ εἶνε τὸ πᾶν! Δὲν εἶνε δυνατόν νὰ ἐορτάσωμεν τὴν Εἰκοσαετηρίδα, ὅπως ἐπιθυμοῦμεν, ἂν μείνωμεν ἐμμεῖς καὶ ἐμμεῖς. Πρὸς τοῦτο ὁ κύκλος μας ἀνάγκη νὰ εὐρυνθῇ, νὰ μεγαλώσῃ, νὰ περιλάβῃ ὅσα τὸ δυνατόν μεγαλύτερον πλῆθος Ἑλληνοπαίδων. Ἐν τῇ ἐνώσει καὶ ἐν τῇ πληθύνει ἡ δύναμις. Οἱ ὀλίγοι, ὅσην καλὴν θελήσιν καὶ ἂν ἔχουν, δὲν εἶνε δυνατόν νὰ κάμουν τίποτε γενναῖον, ἂν δὲν πρὸς ἑαυτοὺς ὦσιν ὅσοι πολλοὶ. Καὶ ἡμεῖς δυστυχῶς εἴμεθα ἀκόμη ὀλίγοι, πολὺ ὀλίγοι σχετικῶς, μὰ τόσοι ὀλίγοι, ὥστε, — μάθετε τὸ τέλος πάντων, — ἄνευ τῆς ἀκαταβλήτου ἐπιμονῆς τοῦ Διευθυντοῦ καὶ ἐκδότου μου, τοῦ υποβαλλομένου εἰς κάθε θυσίαν, πρὸ πολλοῦ. . . ὦ, ὄχι! καλλίτερα νὰ μὴ σᾶς το εἴπω, διὰ νὰ μὴ λυπηθῇτε.

Ἀνάγκη λοιπὸν πρὸς ἑαυτοὺς ὦσιν ὅσοι πολλοὶ διὰ τὸ μέγα ἔργον καὶ τὸν μέγαν σκοπὸν, ἀνάγκη ἔσεσθαι ὁμάδα, γερὰν, Μεγάλου Ξεспаθώματος. Μετ' ὀλίγας ἡμέρας θὰ λάβετε ὅλοι τὰς Ἀγγελίας τοῦ 1898. Ἐργασθῇτε, κινήθητε, πείσατε τοὺς φίλους σας νὰ ἐγγραφῶν, ὑποδείξατέ τους ὅλα τὰ ὠρελῆματα μιᾶς τοιαύτης ἐγγραφῆς, ἐξαντλήσατε τὴν εὐγλωττίαν σας καὶ τὴν ἐνέργειάν σας. Καὶ σεῖς ἀκόμη, ὅσοι εἴσοδε μικροὶ καὶ ἄπειροι, συμβουλευθῇτε τοὺς γονεῖς σας καὶ τοὺς μεγαλητέρους σας ἀδελφούς. Καὶ ὅσοι δὲν ἔχετε τυχὸν φίλους, μὴ φυλάξετε τὰς ἀγγελίας, μὴ κρύψετε «τὸ φῶς ὑπὸ τὸ μύδιον» κατὰ τὴν φράσιν

τοῦ Εὐαγγελίου. Στείλατέ τας ὑπὸ ταινίαν ταχυδρομικῶς εἰς ἀγνωστὸν σας· μία ἀγγελία τὰ λέγει ὅλα, καὶ δύναται ὁ ἀναγινώσκων αὐτὴν νὰ ἐγγραφῇ μόνος του, ἀπ' εὐθείας· εἶμαι δὲ βεβαία ὅτι θὰ εὐγνωμονῇ κατόπιν τὸν ἀγνωστον, ὁ ὁποῖος τοῦ ἐστειλε τὴν ἀγγελίαν. Καὶ ὅσοι ἐγγράφετε ὀλίγους, ἔστω καὶ μόνον ἓνα, μὴ διστάσετε· δέχομαι καὶ τὸ μικρὸν καθὼς καὶ τὸ πολὺ· καὶ ἂν παρέλθῃ ἡ προθεσμία, πάλιν μὴν ἀπελπισθῇτε· δέχομαι «καὶ τὸν ἔσχατον καθάπερ καὶ τὸν πρῶτον.» Ἐμπρός λοιπόν! Ἐργασθῇτε ὅλοι, ὅλοι!

Ἡ ἄμεσος ἀμοιβὴ τοῦ Ξεспаθώματος εἶνε μικρά. Διὰ κάθε νέαν συνδρομὴν, δίδω, καθὼς γνωρίζετε, εἰς τὸν

στελλόντα αὐτήν, ἐν Γραμματίον ἀξίας Δραχμῆς, ἐξοφλομένης εἰς εἶδος εἰς τὸ Γραφεῖόν μου. (Τὰ εἶπα ἐν ἐκτάσει εἰς τὸ 26ον φυλλάδιον, σελ. 207.) Ἀλλ' ἡ ἄμεσος ἀμοιβή, ὡς αὐτὴ εἶνε μεγάλη καὶ ἀνυπολόγιστος! Εἶνε ἡ αὐξήσις τοῦ κύκλου τῆς ἐνεργείας ἐκάστου· εἶνε ἡ βελτίωσις καὶ ἡ πρόοδος τοῦ φύλλου, πρὸς τὸ καλὸν ὅλων, πρὸς πραγμάτωσιν μιᾶς ἰδέας εὐγενούς· εἶνε τέλος ἡ εὐτυχία ἐκ τῆς συναισθήσεως, ὅτι εἰργάσθη τις ὑπὲρ τοῦ ἀγαπομένου. Ἡ ἀγάπη εἶνε δρᾶσις!

Σ ᾶ ς ἄ σ π ᾶ ζ ο μ α ι

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ

Ο ΑΚΟΛΟΥΘΟΣ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΝΑΠΟΛΕΟΝΤΟΣ

(Συνέχεια· ἴδε Σελ. 377)

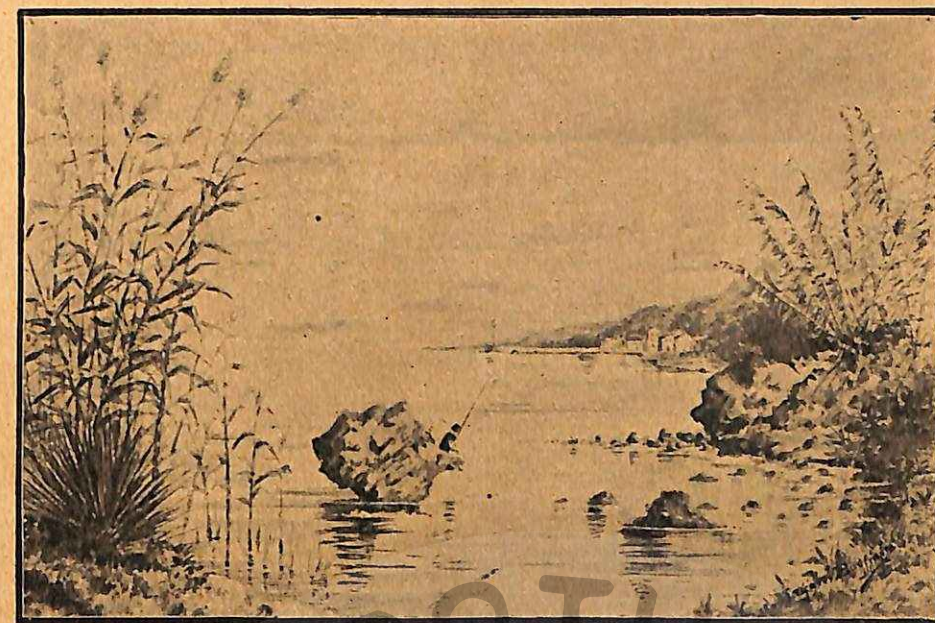
ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΛΗ'.
Η ΜΑΧΗ ΤΩΝ ΠΑΡΙΣΙΩΝ

Ἐκ τοῦ Κεραμεικοῦ ὁ Ἐκτωρ μετέβη ἐν σπουδῇ εἰς τὸ Ἀρχιεπισκοπικεῖον. Διασχίζων τὰς πολυανθρώπους συνοικίας τῶν Παρισίων ὁ νεανίας παρετήρησεν ὅτι δὲν εἶχον τὴν συνήθη των ὄψιν. Τὰ πλεῖστα τῶν καταστημάτων ἦσαν κλειστά· ὅμιλοι ἐσχηματίζοντο ἐπὶ τῶν πεζοδρομίων, σχολιάζοντες τὰ γεγονότα τῆς ἡμέρας· ἀγωνία ἐξωγραφίζετο ἐφ' ὅλων τῶν προσώπων καὶ παντοῦ ἐβασίλευεν ἀταξία. Ἀνθρώποι τοῦ λαοῦ ὠπλισμένοι διήρχοντο καθ' ὅμιλους· ἄλλοι ἔφερον ἐπὶ τοῦ πύλου τρίχρον ἐθνόσημον. καὶ ἄλλοι λευκὸν ἢ ἐρυθρόν. Οἱ πρῶτοι ἐφώναζαν: «Ζήτη ὁ Αὐτοκράτωρ! Θάνατος εἰς τοὺς Συμμάχους!» Οἱ ἄλλοι, ὀλιγαριθμότεροι ὅμως, ἐφώναζαν: «Κάτω ὁ Αὐτοκράτωρ! Ἀς ἀνοίξωμεν τὰς πύλας τῆς πόλεως!»

Ἐπὶ κεφαλῇς ἐνὸς τοιούτου ὀμίλου ἐβάδιζεν ἀρχαῖος μας γνώριμος, ὁ Ματθαῖος Πουλῶ, ὁ κλέπτης τῆς ἀδαμαντίνης πόρπης τοῦ Ἐκτορος καὶ συστασιώτης τοῦ Μαλέ. Παρατηρήσας τὸν νεαρόν ὑπολογαζόν τῷ ἀπηύθυνεν ἀπειλητικὴν χειρονομίαν, τὴν ὁποίαν ὁ Ἐκτωρ ἀπέδωκεν εἰς τὴν στολήν, τὴν ὁποίαν ἔφερε, μὴ γνωρίζων ὅτι εἶχε τὴν τιμὴν νὰ εἶνε γνωστὸς εἰς τὸν ἄνθρωπον ἐκεῖνον.

Ὁ Ἐκτωρ εὗρε τοὺς φίλους του εἰς τὴν τράπεζαν, διότι ἦτο ἡ ὥρα τοῦ γεύματος. Ἐγένετο δευτὸς μετὰ πάσης χαρᾶς. Ἡ Λουκία ἔπεσεν εἰς τὰς ἀγκάλας του μετὰ δακρύων βλέπουσα τὸν λευκὸν ἐπίδεσμον τῆς πληγῆς του, ὁ κύριος καὶ ἡ δεσποινὶς Μορανζῆ τὸν ἡσάσθησαν ὡς οἶδν, καὶ τὸν ἠρώτησαν μετὰ μεγάλου ἐνδιαφέροντος περὶ τῶν κατ' αὐτόν. Ἀλλ' ὁ Ἐκτωρ ἦτο τόσο πολὺ συγκεκινημένος ἐξ ὅλων τῶν τελευταίων γεγονότων, — ἀπὸ τῆς αἰχμαλωσίας του, μέχρι τῆς συνετελεσθείσης του μετὰ τῆς Αὐτοκρατορίας, — ὥστε δὲν ἦτο εἰς θέσιν νὰ ἀποκριθῇ εἰς τοὺς φίλους του. Ἐφ' ὅσον εἶχεν ἀνάγκην τῶν δυνάμεών του,

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΜΙΚΡΟΥ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥ ΖΩΓΡΑΦΙΚΗΣ

ΟΛΙΓΗ ΚΕΡΚΥΡΑ

Θαλασσογραφία ΣΤΕΦΑΝΟΥ Κ. ΒΟΥΛΓΑΡΗ (Δεύτερον Βραβεῖον.)

[Φωτογραφία τοῦ πρωτοτύπου ὑπὸ μίκρυνσιν 1/2]

τὰς συνεκράτει οὕτως ἐπειὶν διὰ τῆς βίας· καὶ τώρα εὐρέθῃ διὰ μιᾶς ἐξηνητημένης, ἐλεεινῆς. Εἰς μάτην προσεπάθει νὰ ροφήσῃ ὀλίγον ζωὴν· ἠναγκάσθη νάρησιν τὸ κοιλιάριον καὶ νὰ εἴπῃ ὅτι δὲν πεινᾷ. — Τώρα χρειάζεται προπάντων ἀνάπαυσις, εἶπεν ἡ Δεσποινὶς Μορανζῆ. Εἴσαι παιδί δικό μας, καὶ πηγαίνω νὰ σοῦ ἐτοιμάσω κρεβάτι.

Ὁ Ἐκτωρ διεμαρτυρήθη ἀσθενῶς· δὲν ἐπέθυμει νὰ τοὺς ἀνησυχῇ. . . Ἀλλ' ὅταν μετ' ὀλίγον εἰσῆλθεν ὁ ὑπηρέτης, ἀγγέλων ὅτι τὸ δωμάτιον ἦτο ἑτοιμον, ὁ Ἐκτωρ ἀπεσώθη ἄνευ ἀντίρρησης πρὸς ἀνάπαυσιν.

Ἡ Δεσποινὶς Μορανζῆ, πρὶν ἀποσυρθῇ καὶ αὐτὴ εἰς τὸν κοιτῶνά της, τὸν ἐπεσκέψθη, διὰ νὰ ἴδῃ μήπως ἐχρειάζετο τίποτε. Τὸν εὗρε μετ' ὀφθαλμοῦς ὀλανοίτους, καίοντα, φλογόμενον ὑπὸ τοῦ πυρετοῦ, καὶ παραληροῦντα.

— Τὸ ἄλογό μου τὰ πταίει ὅλα! ἔλεγε. Δὲν ἤθελε νὰ μὴν ἔσθῃ νερό καὶ γι' αὐτό. . . Καλὸ εἶνε ὅμως τὸ νερό!..

Νερό! . . Νερό! . . Ἀχ! τί θὰ πῇ ὁ Αὐτοκράτωρ; . . Ἐλα, λοιπόν, πέσε μέσα, παληγάλογε! . . Τὸ γράμμα δὲν το εἶδαν. . . χὰ, χὰ, χὰ! . . Φαντάσου καὶ νὰ τῷ δέλεαν. . . χὰ, χὰ, χὰ! . .

Ἡ Δεσποινὶς Μορανζῆ ἐκράσεν ἀμέσως τὸν ἱατρόν, ὁ ὁποῖος διέταξε διάφορα ἱατρικά, καὶ εἶπεν ὅτι θὰ ἐπανήρchet τὴν ἐπομένην.

Πολὺ ἄσχημα ἐπέρασεν τὴν νύκτα ὁ Ἐκτωρ, καὶ ὅταν ὁ ἱατρός τὸν ἐπεσκέψθη τὴν πρωΐαν, τὸν εὗρεν ἀκόμη με πυρετόν, διέταξε δὲ πλήρη ἀναύπασιν καὶ ἀπόλυτον διαίταν.

Τὴν ἄλλην νύκτα ἦτο κάπως καλλίτερα, καὶ τὴν πρωΐαν τῆς τρίτης ἡμέρας ἦτο πλέον καλὰ. . . Ὁ πυρετὸς εἶχε νικηθῇ. Ἀλλ' ὅταν ὁ Ἐκτωρ εἶπεν, ὅτι ἤθελε νὰ σηκωθῇ καὶ νὰ λάβῃ τὰς διατάγας τῆς Αὐτοκρατορίας, διὰ νὰ ἐπαλεθῇ πλησίον τοῦ Αὐτοκράτορος, ἡ γηραιὰ Δεσποινὶς καὶ ἡ ἀνεψία της διεμαρτυρήσαν διὰ μεγάλων κραυγῶν. Ὁ

τὸν τόπον σου, καθ' ὅσον αὐτὸ τὸ διάστημα τὰ ἐλάμβαναν ἀκριβέστατα. Μήπως ἐλείπετε;

Μετ' ὀλίγον θὰ μάθης τὰς καινοτομίας τοῦ 1898, φιλῶν τὴν Τρομάρα. Μὴ φοβῆσαι ὅμως, τὰ Μ. Μυστικά θὰ ἐκχυλοῦνται καὶ τὸ 1898 καὶ πάντοτε. Ἡ πρώτη ἐκδοσις ἐξηγλήθη, καὶ τώρα ἔκαμα δευτέραν ἀπὸ 13,000 ἀντίτυπα. Σοῦ φθάνουν;

Ὅχι, τώρα πλέον, Συριατὸς Πρίγκιψ (δεκτὸν) ἢ προθεσμία τοῦ δώρου παρήλθε· ἂν στείλῃς τὴν συνδρομὴν σου ἐγκαίρως, μόνον εἰς τὸ Λαχεῖον θὰ λάβῃς μέρος. Σ' εὐχαριστῶ διὰ τὰς ἐνεργείας σου.

Εὐχαριστῶ. Μικρὰ Κόμησα τοῦ Φαλήρου, ἀλλὰ πρέπει νὰ ἔλθῃ κανεὶς εἰς τὸ Γραφεῖον νὰ συνεννοηθῶμεν περὶ τῆς ἐγκαίρου παραδόσεως τῶν τόμων. Ἀλήθειαν νὰ μὴν τὸ συλογισθῇ ὁ Ἀναγνώστης! Ὁ Ὀκτασέλιος Κρόνος θὰ τοῦ ἔκαμνε λαμπρὰν συνδρομὴν εἰς τὸ Φάληρον. Φιλήσέ μου Καίτην καὶ Ντίκον.

Φίλεργος Χελιδὼν, σοῦ ἔστειλα τὸ βραβεῖον. Ὁ Μαῦρος Πρίγκιψ δὲν ἔλαβε τὸ τετράδιόν σου. Ὁ Ἀγρυπνὸς Φάρος σοῦ ἔστειλε· εἶχε λύπην ὁ καίμενος, καὶ δι' αὐτὸ ἐβράδυνε.

Ἀλήθεια πιστεύεις τὰ μαγικά τραπέζια. Αἰμυλία Εἰμαρμένη; Δὲν βαριέσαι! Κάποιος ἤξευρε ὅτι ἐργασις ντομάδας καὶ τὸ εἶπε. Ὅσον διὰ τὰ ψευδώνυμα, δὲν εἶνε σωστὰ ὅλα· τὰ ἄλλα θὰ τα ἤξευραν κάποιοι ἢ κάποιοι. Ἐ, τί ἐσκέφθητε νὰ κάμετε διὰ τὰ ψευδώνυμα;

Ρόδον τοῦ Ἀπολλῶν, ἔστειλε πρὸς τὴν Κατίναν Μπογδάνου δελτίον ἐγγραφῆς καὶ σ' εὐχαριστῶ πολὺ διὰ τὴν σύστασιν. Δὲν πειράζει· τὸ Χρυσάνθεμον τῆς Σύρου, ἡ παλαιὰ μου φίλη, εἰμπαρὶ νὰ δεγῇ καὶ τώρα τὰ συγχαρητήριά μου διὰ τοὺς εὐτυχεῖς τῆς γάμου.

Ἐλεγα κ' ἐγὼ· διαί· νὰ μὴ μου γράφῃ τόσον καιρὸν ὁ Παῦλος Τσίρος; Ποῦ νὰ ἤξευρω ὅτι ἦτο ἀσθενής! Ἄλλ' ἰδοῦ, ἔγινε πάλιν καλά — πῶς χαίρω — καὶ θὰ μου γράφῃ τακτικὰ ὅπως πρῶτα.

Τοῦντε Βροῦτε, αὐτὸ σοῦ ἐκλέγω, διότι τὸ προηγούμενον τὸ ἔχει ἄλλος. Χαίρω πολὺ ποῦ ἀπεράσεις νὰ μου γράφῃς.

Εἰς μερικὰς ἐπιστολάς, μολοντί τὰς ἔλαβον πρὸ τῆς 16 Νοεμβρίου, θάπαντήσω εἰς τὸ προσεχές, διότι δὲν ἔχω ἄλλον τόπον σήμερον.

Πρῶτη πρώτη ἡ Εὐαγγελία Γαλατῶν μου ἔστειλε τὸν ἑρᾶνόν της διὰ τὴν Πρωτοχρονιαν τῶν Πτωχῶν· ἕνα ὥραϊον φορεματάκι διὰ κορίτσι καὶ μίαν χαριτωμένην ἐμπροσθέν. Ἐμπρὸς λοιπὸν· στείλετε ὅσοι καὶ ὅσαι ἔχετε. Δέχομαι μέχρι τῆς 15 Δεκεμβρίου.

Μικρὰ Μυστικά ἐπιθυμῶν νάνταλ-λάξουν: ἡ Ἀγρία Ἀμερικανὶς μετὰ τὸ Ἴον τῆς Κηφισίας — ὁ Ἀσπροποταμίτης μετὰ τὴν Μαρίαν Σ. Χαλασμὸνδύλη, Μαρίαν Χριστόφ, Μαρίαν Ἀναστασίαν, Μαρίαν Γ. Μπορτίνου, Μαρίανθην Δ. Ἀρτέμη, Τζι-Τζι-Μπούμ-Μπούμ, Τρικυμιώδη Μαλέαρ, Δὸν Κιχώτην, Ἐνδοξὸν Στρατιώτην, Μαρίαν Παυλάκη, Ἀτρόμητον Θαλασσομάχον καὶ Βασιλικὴν Σταμάτην — τὸ Ἄσμα τοῦ Ὀρφέως μετὰ τὴν Μαρίαν Παυλάκη, Χαλασμὸν Κόσμον, Κολοσσὸν τῆς Ρόδου, καὶ Ἀντιγόνην — ἡ Ἀφρόδισσα μετὰ τὴν Μαρίαν τοῦ Φαλήρου — ἡ Φίλεργος Χελιδὼν μετὰ τὴν Ἀγκάθι, Κόρην τοῦ Πηλίου καὶ Τσανκιδάρ — ἡ Λευκὴ Χιὼν μετὰ τὴν Μαργαρίταν. Ἀφρόδισσα, Ἐπερασπιστὴν τῆς Πατρίδος, Δευκόπελλον Ἡὸ, Δέαρ, Τρεπικέ-ραντον Δία, Κέφελον, Μόζαρτ, Τρομάραν, Πρωτομαγιάν, Δὸν Κιχώτην, Κόντε Ραπα-νάκη, Φλιν-Φλάν. Ἐστὶ Μάρσεϊ καὶ Ἐστὶ θέλω — ἡ Μία Τρελούδα μετὰ τὴν Πάλλουσαν Καρδίαν — ἡ Κερκυραϊκὴ Νδὲ μετὰ τὸν Ἐνδοξὸν Στρατιώτην, Ἐπερασπιστὴν τῆς Πατρίδος, Δὸν Κολοσσὸν Πάτερην, Ζαχαρίον, Ἄσμα τοῦ Ἡλίου, Τικ-Τάκ, καὶ Ἰόνιον Πέ-λαγος — ὁ Ἀγρυπνὸς Φάρος μετὰ τὸν Τσί-ρην καὶ τὸν Ἀτρόμητον Θαλασσομάχον — ἡ Βίγλα μετὰ τὴν Κερκυραϊκὴν Ρομπολάν καὶ τὸν Φιλόμουσον — ἡ Μικρὰ Κόμησα μετὰ τὸ Ἀρχιζιζάνιον, Ἑλληνικὴν Σημαίαν, Δὸν Κιχώτην, Εὐαγγελίαν Ἑλληνοπούλαρ, Ἀετὸν Ὠρεὼν, Δὸν Κολοσσὸν Πάτερην, Τζι-Τζι-Μπούμ-Μπούμ, καὶ Ἀγκυρὰν τῆς Εὐτυχίας — ὁ Συριατὸς Πρίγκιψ μετὰ τὸ Ἀρχιζιζάνιον, Πεζοναυτήν, Συριατὴν Σφίγγα, Χαλασμὸν Κόσμον, Ναυτοπούλαρ, Ἀρχιναύαρχον Θεμιστοκλέα καὶ Ἐστὶ μάρσεϊ — ὁ Τρομάρας μετὰ τὸν Νικηφόρον Βρυέννιον, Ἀγκάθι, Καρ-δερίταν, Θαλασσοζάλην, Τρεχαγυρενόπου-λον, καὶ μετὰ τοὺς ἐν Ρωσσίᾳ συνδρομητάς μου — ὁ Ἀλέξανδρος Σ. Οἰκονομίδης μετὰ τὸν Ἀρχιναύαρχον Θεμιστοκλέα, Κῶμα τῆς Σα-λαμίνος, Φάρον Ἀλεξανδρείας καὶ Τρεχαγυ-ρενόπουλον — τὸ Παλιγκάρ τῆς Λαζίας μετὰ Ἐκτορα τὸν Τρῶα — ἡ Αἰμυλία Εἰμαρμένη μετὰ τὴν Κροκόπεπλον Ἡὸ — τὸ Κῶμα τῆς Σαλα-μίνος μετὰ τὸ Ταπεινὸν Ἴον, Μέλλουσαν Καλ-λιτέχνιδα, καὶ Φλογερὰν Ἀκτίνα τοῦ Σουλίου — ὁ Ὀρφέας μετὰ τὴν Φλογερὰν Ἀ-κτίνα τοῦ Σουλίου, Λύραν τοῦ Ὀρφέως καὶ Ἄσμα τοῦ Ὀρφέως — τὸ Παραδείσιον Πε-γνόν, μετὰ τὴν Μαρίαν Παυλάκη, Βασιλικὴν Σταμάτην, Χρυστὴν Δεσφύλα, Χαλασμὸν Κό-σμον, καὶ Τρεχαγυρενόπουλον — ὁ Ἐραστὴς τῆς Φύσεως μετὰ τὸν Ἀρσένιον τοῦ Μέλανος Δρυμοῦ, Πολύκρην τοῦ Πηλίου, Πρόσφυγα Βολιώτισσαν, Μαῦρον Πρίγκιπα, Ὀλυμπιο-νικήν καὶ Ναυτοπούλαρ — ὁ Φλιν-Φλάν μετὰ τὸ Ἀργεῖτικο Πράσσο, Κυανόλεον Ση-μαίαν, Πολικὸν Ἀστέρα, Ἀρθεμένην Λυ-γαριά, Μὴ με Λημόνι, Μικρὸν Φιλόσοφον, Λιχμάλτον Χελιδὼν, καὶ Ἐργατικὴν Μέ-λισσαν — ὁ Ἀνδρέας Ἀργυρῆς μετὰ τὴν Ἀτ-τικὴν Ἠμίραν — ὁ Ἀρατὸς μετὰ τὸν Ἀρου-ραῖον Ποτικόν — ὁ Μακρολελεξας καὶ τὴν Ποιμενικήν Φληνγάρ — καὶ ὁ Φιλέλλην Μι-κρασιάτης μετὰ τὸν Κολοσσὸν τῆς Ρόδου, Δαί-δαλον, Ἐνδοξὸν Σαλαμίνα, Ἀγκυρὰν τοῦ Ἑλέους, Δέαρ καὶ Δάφνην.

Ἀσπασμοί, πληροφορίες. Ἐξακολουθοῦν τὰ συγχαρητήρια πρὸς τὸν Ἐκτορα τοῦ Τρῶα, Μέλλουσαν Καλλιτέχνιδα, Ναυτοπούλαρ κ.τ.λ. Αἱ ἄλλαι πληροφορίες παραλείπονται ἐλείψει χώρου.

Ἀπὸ ἑνα γλυκὸ φίλακι στέλλει ἡ Διά-πλασις πρὸς τοὺς φίλους της: Ἑλληνα Ἐδισ-σων (δεκτὸν), Ριδικόλον (ἔστειλα), Ἰουλίαν Α. Παπαγεωργίου, Ἑλένην Α. Καμηλιέρη, Θεόπευσσαν (ἔστειλα), Μαλβίαν Ἰατροῦ, Ἀρ-θος τῆς Εὐδαισθησίας, Ἀγρίαν Ἀμερικανίδα (τὸ φύλλον στέλλεται τακτικὰ εἰς τὴν νέαν διεύ-θυνσιν). Ἀφρόδισσα, Πένναν Ποιητὸν (νὰ εἶνε βεβαία ὅτι ὅσα καὶ ἂν μου γράφῃ, δὲν θὰ βα-ρεθῶ) Κερκυραϊκὴν Νύκτα (νὰ εἶναι νὰ πρω-τοεῖπω ἀπὸ τὸς πληροφορίες;) Καρδερίταν (τὸ βραβεῖόν της κατετέθη εἰς τὸ Ταμεῖον τῶν Ἀπόρων) Κυταλιανὸν (νὰ λέγονται αὐτὰ ποῦ ἔρωτάς; δὲν ἤξευρες ὅτι τὸ ψευδώνυμον εἶνε μυστικόν;) Ἀγρυπνὸν Φάρον (τὸν συλλυ-ποῦμαι θερμῶς διὰ τὸν θάνατον τοῦ ἀγαπητοῦ τοῦ θεοῦ) Μπάμπη Νικολίτη (ὁ ἐπεριμένω) Παλιγκάρ τῆς Λαζίας (βεβαίως), Κλάδον Ἑλαίας (ἀναμνὸν τὰ αἰνίγματα) Ἀστρον τῆς Αὐγῆς (ἔγινε καλά;) Οὐρανίον Τότον Ἀρ-δρεῖον Ἀργοναυτήν (δύναμαι ἂν μὲν στείλῃς ὁρ. 30, διότι τώρα τόσον πωλεῖται· θὰ εἶνε εἰς βάρος σου τὰ ταχυδρομικά) Κῶμα τῆς Σαλα-μίνος, Γαληνιανὴν Θάλασσαν, Ναυτοπούλαρ (δὲν ἤξευρω) καὶ εἰς ἐμὲ ὁ Δέων τῆς Νεμεῆας ἔχει νὰ γράφῃ πολὺν καιρὸν) Ἀρχαῖον Δρομέα (εἶνε δύο τόμοι; ἄδειοι ὁρ. 3,50, δεδεμένοι ὁρ. 6,50) Ἐπιφύγιον Δόκιμον (ἔλαβα) Ἐρα-στὴν τῆς Φύσεως, Παραδείσιον Πεγνόν, Ὀρ-φέα, Καρχαρίαν τοῦ Φαλήρου, Ἀρθος τῆς

Ἀρατολῆς, Ἡλίον, Ἀρεμώνην (ἔστειλα) Ἀῦραν τοῦ Βυζεῖνου (μάστιχα) Ἀνδρέαν Σκέ-φερην, (θὰ εἶσαι τώρα χωρὶς ψευδώνυμον;) Τσίρ-Τσίρ (ἔστειλα) Ἀνδρεῖον Εὐζωνοῦ (νὰ ἰδοῦμε! Φιλέλληνα Μικρασιάτην τὸν τόσον ἐνθουσιῶδη πάντοτε καὶ πολυγράφον) Μικρὸν Περιέρων κ.τ.λ.

Εἰς ὅσας ἐπιστολάς ἔλαβα μετὰ τὴν 16 Νοεμβρίου θάπαντήσω εἰς τὸ προσεχές.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

Αἱ λύσεις στέλλονται μέχρι 22 Δεκεμβρίου ε'

592. Συλλαβογράφος.

Ὅποιος εἰς φθόγγον μουσικῆς κολλήσῃ ἐν ποταμὶ πόλιν τῆς ἀρχαιότητος ἀμέσως θέλει κάμῃ

Ἐστὴν ὑπὸ τοῦ Μέλανος. Ἀετοῦ

593. Ἀνιγμά.

Εἶνε τὸ δεξιὸν χεῖρ·
κι' ἂν ὁ νοῦς δὲν τὸ χωρεῖ,
ὁ καθὲς καλὰ τὸ ξέρει,
πῶς οὐτ' ἢ κυρὰ νὰ ράψῃ,
οὐτ' ὁ δάσκαλος νὰ γράφῃ
χωρὶς τοῦτο εἰμφορεῖ.

Ἐστὴν ὑπὸ τοῦ Ἑλλήνου Ἐδισ-σων

594. Μυράμις.

+ Νάντικατασταθῶσιν οἱ σταυ-
ροὶ διὰ γραμμάτων ὥστε νὰ
ναγινώσκειται τὸ νόμα νήσου·
+ αἱ ἔξ στιγμαὶ τῆς βάσεως
+ μετὰ τοῦ ἐν τῷ μέσῳ αὐτῶν
σταυροῦ νὰποτελῶσιν τὸ νόμα ἀρχαίας Ἑλληνικῆς
πόλεως, αἱ ἀνωτέρω τέσσαρες τὸ νόμα εἰδους
πλοίου καὶ αἱ ἀνωτέρω δύο θεοῦ.

Ἐστὴν ὑπὸ τοῦ Ὀλυμπιονίκου

595-597. Κεκρυμμένον ὄνομα ποταμῶν.

1. ὁ Μαρόνιος ἦτο ἀρχαῖος Πέρσης στρατηγός.
2. Μὴ ἀναλογίζου τὰς ὁδύνας τοῦ βίου.
3. ὁ Σιληνὸς ἦτο ὁπαδὸς τοῦ Διονύσου.

Ἐστὴν ὑπὸ τοῦ Φιλέλληνος Μικρασιάτου

598-602. Μαγικὸν γράμμα.

Τῇ ἀνταλλαγῇ ἑνὸς γράμματος ἐκάστης τῶν κατωθὶ λέξεων διὰ μίαν συλλαβὴν, πάντοτε τῆς αὐτῆς σχηματίσιν ἄλλας τόσας λέξεις:

Πόρος, γέρον, Τίγος, τόπος, βόθρος.

Ἐστὴν ὑπὸ τοῦ Ἡρ. Ν. Καζήρογλου

603-607. Σύνθεσις λέξεων.

Διὰ καταλλήλου συναρμολογήσεως τῶν κατωθὶ 14 συλλαβῶν σχηματίσιν τὰ ὀνόματα 5 θεῶν. πο-αρ-στος-θε-να-δων-μισ-θη-μισ-η-σει-α-φαι-τε.

Ἐστὴν ὑπὸ τοῦ Ἀγρίας Ἀμερικανίδος

608. Ἀπροσδόκητον.

Ποῖους ὅσον καὶ ἂν εἶνε μικροὶ καλοῦμεν ὁ-ψηλούς.

Ἐστὴν ὑπὸ τοῦ Ἀραπάκου

609. Γρίφος.

Ὁ
κεῖ ἢ καὶ (ΗΗ) (ΗΗ)

Ἐστὴν ὑπὸ τοῦ Τσίρ-Τσίρ

ΛΥΣΕΙΣ

τῶν πνευματικῶν ἀσκήσεων τῆς 4 καὶ 11 Ὀκτωβρίου 1897.

532. Ἀριστέδης (Ἄρης, τί, δις). — 533. Πάρος, Πάρος. — 534. Ἡ βαρεῖα ἀπὸ πάνω ἀπὸ τὸ Θεὸ καὶ ἡ υπογεγραμμένη ἀπὸ κάτω ἀπὸ τὸν Ἀδῆ. — 535. Ἡ γλώσσά σου μὴ προτρε-χέτω τοῦ νοῦ.

536. Φαντασία, Ἀσία. 542. Α Ε

537. Δέσδος, λέμβος. Α Β Ε Λ

538. Ἀρπα. Ρ Α

539-541. 1. Ἑλλήν. 2. Ἀννα. Ι Κ Ο Σ

3. Μαρία. Σ Σ

543-546. Τῇ προσθήκῃ τῆς

συλλαβῆς ρὰ σχηματίζονται Α Ν

αἱ λέξεις Πύρρα, Μαραθὼν, παρᾶς, φύραμα.